

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

27 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte: Timofti Vladimir

Judecătorii: Toma Nadejda și Boico Victor,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către partea vătămată Matasaru Anatol, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2019 și a sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 10 ianuarie 2019, în cauza penală în privința lui

Iasinciuc Stanislav xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 17.11.2017 – 10.01.2019;

Instanța de apel: 08.04.2019 – 05.11.2019;

Instanța de recurs: 17.02.2020 – 27.05.2020.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 10 ianuarie 2019, *cauza fiind examinată pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală*, Iasinciuc Stanislav a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 1 (un) an;

- art. 287 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 1 (un) an 6 (șase) luni.

Conform prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Iasinciuc Stanislav i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe termen de 2 (doi) ani.

În baza art. 84 alin. (4) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate prin prezenta sentință și sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 29 iunie 2018, lui Iasinciuc Stanislav i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 2 (doi)

ani 6 (șase) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 200 unități convenționale, echivalentul a 4.000 lei.

S-a dispus încasarea de la Iasinciuc Stanislav în beneficiul SRL „Ozun Cons” a prejudiciului material în sumă de 21.840 (douăzeci și unu mii opt sute patruzeci) lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat în fapt că, la data de 20 septembrie 2017, în intervalul de timp 14:30 - 14:40, Iasinciuc Stanislav urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin acces liber a pătruns în incinta Centrului de Excelență în Construcții, cu sediul în mun. Chișinău str. Gh. Asachi nr. 71 și din aula nr. 203 a sustras rotopecursorul de model Makita HR4500C, ce aparținea SRL „Ozun Cons”, potrivit facturii fiscale seria JV 0141613 din 28 iunie 2017, părăsind locul comiterii infracțiunii cu bunul sustras, prin ce i-a cauzat părții vătămate o daună materială considerabilă în sumă de 21.840 lei.

Tot el, la data de 11 noiembrie 2017, aproximativ la ora 21:00, aflându-se în xxxxx, după ce a fugit din apartamentul xxxxx, ce aparținea lui Mătășaru Anatol fiind ajuns de către acesta din urmă. În timp ce se aflau în stradă, manifestând o obraznicie deosebită față de societate, manifestând un comportament obraznic, caracterizat prin cinism deosebit i-a aplicat mai multe lovituri cu pumnii în regiunea capului lui Mătășaru Anatol, cauzându-i acestuia potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 4943 din 13 noiembrie 2017, o plagă contuză la nivelul țesuturilor moi ale capului, echimoză la nivelul pleoapei superioare pe dreapta, edem echimotic la nivelul țesuturilor moi regiunea zigomatică pe stânga, mobilitate patologică grad 1 a dintelui 7 inferior pe dreapta, care a condiționat dereglarea de scurtă durată a sănătății și în baza acestui criteriu calificându-se drept vătămare ușoară.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, *sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită prin pătrundere într-un loc pentru depozitare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile* și în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, *încălcarea grosolană a ordinii publice, însoțită de aplicarea violenței asupra persoanei, acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism și obraznicie deosebită*.

3. Nefiind de acord cu sentința menționată partea vătămată, Mătășaru Anatol, în termen legal a atacat-o cu apel, solicitând casarea acesteia considerând că pedeapsa stabilită inculpatului este una prea blândă. De asemenea a invocat apelantul, că instanța nu a determinat cuantumul prejudiciului material și moral cauzat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2019, a fost admis apelul părții vătămate Mătășaru Anatol, casată sentința parțial, în partea soluționării pretențiilor civile înaintate de Mătășaru Anatol, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

Din contul lui Iasinciuc Stanislav s-a dispus încasarea în beneficiul lui

Mătășaru Anatol a prejudiciului moral în sumă de 5000 (cinci mii) lei, iar pretențiile civile cu privire la încasarea prejudiciului material au fost admise în principiu cu stabilirea cuantumului în procedură civilă contencioasă.

4.1. Potrivit deciziei, instanța de apel a constatat, că prima instanță a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Instanța de apel a conchis, că prima instanță a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, care în ansamblu, dovedesc fără echivoc vinovăția inculpatului Iasinciuc Stanislav în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, după următorii indici calificativi: sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită prin pătrundere într-un loc pentru depozitare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile; art. 287 alin. (1) Cod penal, după următorii indici calificativi: încălcarea grosolană a ordinii publice, însoțită de aplicarea violenței asupra persoanei, acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită.

4.2. Instanța de apel a reținut că prima instanță la capitolul individualizării pedepsei corect a aplicat prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal.

Conform art. 16 Cod penal, infracțiunile săvârșite de către Iasinciuc Stanislav, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave.

La individualizarea și stabilirea pedepsei penale în temeiul art. 76, 77 Cod penal, instanța de fond a constatat lipsa circumstanțelor agravante, iar ca circumstanță atenuantă a fost reținută căința sinceră.

Instanța de apel a mai remarcat, că soluționarea cauzei penale, la solicitarea inculpatului, a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, deoarece acesta a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, ca urmare beneficiind de reducerea pedepsei în conformitate cu prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Totodată, inculpatul Iasinciuc Stanislav prin sentința Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 29 iunie 2018 a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d), art. 192 alin. (1) și art. 192 alin (2) lit. d) Cod penal, stabilindu-i-se o pedeapsă definitivă de 2 ani 3 luni închisoare, cu amendă în mărime de 200 unități convenționale, ce constituie 4000 lei, pedeapsă rămasă definitivă.

Având în susținere prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal, instanța de apel a considerat că inculpatului i-a fost corect stabilită pedeapsa definitivă prin cumul parțial al pedepselor aplicate prin prezenta sentință și sentința Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 29 iunie 2018.

În opinia instanței de apel, pedeapsa stabilită inculpatului este în corespundere și cu regula nr. 6 din Recomandarea Nr. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor

aplicate în comunitate, adoptată de Comitetul de Miniștri la 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri, potrivit căreia „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia ținând cont de circumstanțele săvârșirii infracțiunii”.

4.3. Referitor la soluționarea acțiunii civile, instanța de apel a reținut că la materialele pricinii au fost anexate acte confirmative în sensul prejudiciului material cauzat SRL „Ozun Cons”, în mărime de 21.840 lei și anume factura fiscală seria JV 0141613, care justifică mărimea prejudiciului material și care corect a fost încasat din contul inculpatului.

De asemenea, instanța de apel a remarca, că în prezenta cauză penală, partea vătămată Mătășaru Anatol, în cadrul cercetării judecătorești conform art. 219 Cod de procedură penală, a înaintat o acțiune civilă împotriva inculpatului Iasinciuc Stanislav conform căreia solicită încasarea de la inculpat a prejudiciului material și moral.

Având în susținere prevederile art. art. 219 alin. (1), 220 alin. (1), (2) 225 alin. (2) Cod de procedură penală, precum și art. 1422 alin. (1) și (2), 1423 Cod civil (*Monitorul Oficial al R. Moldova nr. 82-86 art. 661 din 22.06.2002, până la republicare*), instanța de apel a menționat, că mărimea prejudiciului moral solicitată de către partea vătămată Mătășaru Anatol în cuantum de 5000 lei, a fost dovedită în cuantumul cerut.

Totodată, instanța de apel a constatat că partea vătămată fără îndoială a avut de suferit moral în urma acțiunilor ilegale ale inculpatului Iasinciuc Stanislav, în urma agresării de către inculpat în loc public, în prezența a mai multor persoane, acestuia fiindu-i cauzate stări de stres, disconfort, dureri suportate, suferințe psihice.

Astfel, ținând cont de suferințele psihice și fizice care i-a fost provocate părții vătămate în rezultatul acțiunilor infracționale ale inculpatului, instanța de apel a considerat că mărimea prejudiciului moral pretins de partea vătămată în sumă de 5000 lei este echitabilă și rezonabilă.

Cu referire la solicitarea părții vătămate Mătășaru Anatol privind încasarea din contul inculpatului a prejudiciului material, având în susținere prevederile art. 387 alin. (1) Cod de procedură penală și art. 1398 Cod civil (*Monitorul Oficial al R. Moldova nr. 82-86 art. 661 din 22.06.2002, până la republicare*), instanța de apel a reținut că prima instanță a soluționat acțiunea civilă în această parte și a dispus admiterea acesteia în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să se expună instanța în ordine civilă.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, partea vătămată Mătășaru Anatol a contestat-o cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia din

motivul blândetii pedepsei și determinarea incorectă a prejudiciului material și moral.

În argumentarea cererii de recurs, titularul acesteia invocă faptul că soluția instanței de apel este contrară legislației în vigoare și practicii uniforme, iar decizia este nemotivată și contradictorie.

În drept, recurentul își întemeiază recursul pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 2), 6), 8), 9), 12), 15) și 16) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul menționează, că potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din textul recursului declarat, Colegiul penal constată că partea vătămată Mătăsaru Anatol invocă temeiurile pentru declararea recursului prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 2), 6), 8), 9), 12), 15) și 16) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeiuri:

2) instanța nu a fost compusă potrivit legii ori au fost încălcate prevederile art. 30, 31 și 33;

6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde;

9) inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală;

12) faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;

15) instanța de judecată internațională, prin hotărâre pe un alt caz, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în această cauză;

16) norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.

Analizând textul cererii de recurs, Colegiul penal constată că titularul acesteia nu a adus careva motive concrete argumentate sub aspectul temeiurilor de casare prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 2), 8), 9), 12), 15) și 16) Cod de procedură penală, care ar dezvălui problematica recursului și erorile de drept care ar fi afectat soluția instanței de apel, motiv din care Colegiul penal nu se va expune referitor la legalitatea deciziei contestate prin prisma temeiurilor menționate, deoarece instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Mai mult, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Referitor la aspectele menționate, instanța de recurs amintește, că în cazul în care o parte a procesului consideră că soluția instanței de apel conține erori de drept și o atacă în instanța superioară, atunci ea este obligată, conform pct. 5) art. 430 Cod de procedură penală, să aducă în recurs motivele și argumentarea dezacordului său cu temeiurile invocate în decizia instanței de apel.

În același context, instanța de recurs amintește că potrivit prevederilor art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiurile menționate la alin. (1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel.

Distinct de cele relatate, reieșind din esența argumentelor invocate de recurent, se atestă că recursul este argumentat doar prin prisma dezacordului cu decizia instanței de apel sub aspectul blândeții pedepsei și greșitei soluționări a pretențiilor sale privind repararea prejudiciului material și moral, motive care se subscriu temeiurilor de casare prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile când 6) *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; ori 10) când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Așadar, cu referire la criticile recurentului aduse în dezacord cu modalitatea de individualizare a pedepsei penale stabilite inculpatului Iasinciuc Stanislav, instanța de recurs se va expune în felul următor.

Potrivit art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

La caz, Iasinciuc Stanislav a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, sancțiunea căreia prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 650 la 1350 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 4 ani, precum și de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, care se pedepsește cu amendă în mărime de la 550 la 1050 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani.

Totodată, instanța de recurs conchide, că examinarea cauzei penale în privința lui Iasinciuc Stanislav, a avut loc conform procedurii prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală, întrucât inculpatul până la începerea cercetării judecătorești, prin cerere scrisă și-a recunoscut vinovăția integral și a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată (f.d. 144, vol.I).

Potrivit prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Analizând sintagma „limitelor de pedeapsă prevăzută de lege” deducem că legiuitorul a avut în vedere că pedeapsa, în cazul în care este închisoarea, se reduce cu o treime din maximul și din minimul prevăzut de sancțiune, stabilindu-se noi limite cu care trebuie să opereze instanța de judecată la stabilirea pedepsei inculpatului.

Astfel, Colegiul penal consideră că instanțele de fond corect au ajuns la concluzia că inculpatul poate fi corectat și reeducat doar prin aplicarea unei pedepse cu închisoarea, limitele căreia au fost stabilite în conformitate cu prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Totodată, la stabilirea pedepsei definitive instanțele de fond corect au reținut, că anterior, prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 29 iunie 2018,

Iasinciuc Stanislav a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d), art. 192 alin. (1) și art. 192 alin (2) lit. d) Cod penal, la 2 ani 3 luni închisoare, cu amendă în mărime de 200 unități convenționale, ce constituie 4000 lei, pedeapsă rămasă definitivă.

Pe cale de consecință, instanța de recurs constată că nu pot fi reținute argumentele recurentului cu referire la faptul, că inculpatului i-a fost stabilită o pedeapsă prea blândă, deoarece instanțele de fond au dat deplină eficiență prevederilor art. art. 7, 61, 75 Cod penal, au ținut cont de gravitatea infracțiunilor incriminate inculpatului, care potrivit art. 16 Cod penal, fac parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, de lipsa circumstanțelor agravante, iar ca circumstanță atenuantă a fost reținută căința sinceră, de faptul că inculpatul a recunoscut vinovăția și a solicitat examinarea cauzei pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală.

Totodată, instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

La caz, instanța de recurs conchide că pedeapsa definitivă stabilită inculpatului Iasinciuc Stanislav de 2 ani 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 200 unități convenționale, echivalentul a 4.000 lei, este proporțională cu gravitatea faptelor săvârșite și în măsură să contribuie la corectarea și reeducarea inculpatului.

Sub un alt aspect, Colegiul penal menționează că nu pot servi temei de admitere a recursului, nici argumentele părții vătămate prin care se invocă dezacordul cu soluționarea de către instanțele de fond a pretențiilor privind repararea prejudiciului material și moral.

În contextul argumentelor avansate de către recurent, Colegiul penal notează, că instanța de apel a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și admitând apelul părții vătămate Mătăsaru Anatol, corect a ajuns la concluzia că mărimea prejudiciului moral solicitată de către aceasta în cuantum de 5000 lei, este echitabilă și rezonabilă.

De asemenea, având în susținere prevederile art. 387 alin. (3) Cod de procedură penală, instanța de apel corect a reținut că prima instanță a soluționat acțiunea civilă în această parte și a dispus admiterea acesteia în principiu, urmând

ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să se expună instanța în ordine civilă.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că la acest punct de analiză instanța de recurs nu a depistat careva erori de drept care ar servi temei de casare a deciziei recurate, hotărârea adoptată cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

De altfel, instanța de recurs menționează că potrivit practicii unitare, în materia despăgubirilor, materiale sau morale, nu există temei de casare care să îngăduie instanței de recurs să reaprecieze cuantumul acțiunii civile.

Ca atare, în recurs nu se poate solicita reactualizarea despăgubirilor convenite, stabilite de instanța de fond.

Față de considerentele menționate, instanța de recurs concluzionează că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de partea vătămată, Mătăsaru Anatol, și potrivit legii se impune inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

7.În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către partea vătămată Matasaru Anatol, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2019, în cauza penală în privința lui Iasinciuc Stanislav xxxxx, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 18 iulie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Boico Victor